

[Aksel Larsen.]

Landbrugsministeren roser Regeringen, fordi man efter hans Opfattelse har å jourført Lønninger og den sociale Lovgivning, og derpaa siger han: nu maa vi have forhøjet Priserne paa Landbrugsprodukter. Derved gaar jo å jour-Føringen af Lønningerne og den sociale Lovgivning fløjten!

Dernæst er der noget andet, som Ministeren maaske ikke har bemærket. De allerfleste Fag har med de modsvarende Arbejdsgiverforeninger afsluttet 2-aarige Overenskomster om Lønningerne, indeholdende Bestemmelser om Pristalsregulering af Lønningerne. Sætter man nu Landbrugspriserne i Vejret, indebærer det, at efterhaanden, senere, for sent, skal Arbejderne i hvert Fald have nogen Dækning for de saaledes skete Prisstigninger, og hvorledes forestiller Landbrugsministeren og Professor Jørgen Pedersen sig saa, at dette kan modvirke Inflation, at det, som Hr. Bramsnæs kalder den onde Cirkel, kommer i Gang?

Jeg har Grund til at tro, at hvis man vælger den Udvej at sætte Priserne paa Landbrugsproduktionen i Vejret paa Hjemmemarkedet, saa vil man, første Gang Terminen er inde for en Pristalsregulering af Lønningerne opad, begynde at skribe op om den onde Cirkel og fortælle, at den Lønstigning, der er en Følge af den skete Prisstigning, er Aarsag til den skete Prisstigning, der allerede er sket, og derfor maa den forhindres. Og saa har vi hele Historien om igen, saa vil en Del af Partierne i denne Sal have lagt Loft over Lønningerne, efter at man har forhøjet Priserne. Hvilken Vej man end vælger, saa forekommer det mig galt. Vælger man den ene Vej bare at lade Priserne stige med det Resultat, at Lønningerne ogsaa stiger, bevæger man sig ud i Inflation. Vælger man den anden Vej, be-gaar man paa ny en kolossal social Uret.

Nu er vi alle interesseret i, at Danmarks Landbrugsproduktion opretholdes, ikke ubetinget i sin nuværende Form, ikke ubetinget med det nuværende Forhold mellem Produkterne, men at Danmarks Landbrugsproduktion som en væsentlig Del af hele Danmarks Økonomi bliver opretholdt, og at dens Udøvere faar rimelige og lønnende Vilkaar. Saa er Spørgsmaalet: Rammer de af Regeringen forelagte Forslag det rigtige i saa Henseende?

Vi har faaet en Slags Begrundelse af den højtærede Landbrugsminister i Form af nogle Tal, udarbejdede af Landøkonomisk Driftsbureau. Lad mig hertil først sige, at Landøkonomisk Driftsbureau er jo ikke nogen officiel Institution. Hvis man skal lægge

Landøkonomisk Driftsbureaus Udregninger til Grund for Regerings og Rigsdags Fast-sættelse af Priser paa Landbrugsprodukter, saa vil det være det samme som, at man, hvis det drejer sig om Slagteriarbejdernes Lønninger, beder Slagteriarbejdernes Koner om at opstille Husholdningsbudgetter, og at man saa i Henhold til disse sagde: Saa skal de have disse Lønninger. Maaske er der nogen, som ikke helt vil acceptere dette Argument, saa skal jeg komme med et, der er lettere fatteligt for de fleste i denne Sal. Jeg husker, at Rektor Brøndsted under Debatten om Tjenestemandslønningerne i „Politiken“ fremkom med en Opstilling over, hvor meget hans minimale Udgift var, mindre kunde han overhovedet ikke klare sig med; det saa meget ædrueligt og nøgternt ud, men jeg har ikke kunnet gaa det igennem i Detailler. Han har ikke ved Revisionen af Tjenestemandslønningerne faaet den Løn, han opstillede som det absolut minimale, hvis han og hans Familie overhovedet skulde eksistere. Hvis man siger, at man maa rette sig efter de Tal, Landøkonomisk Driftsbureau har opstillet, og forhøjer Landbrugets Priser i Henhold hertil, maa man ogsaa rette sig efter det Husholdningsbudget, som Slagteriarbejdernes Hustruer opstiller, og efter det Budget, som Rektor Brøndsted opstiller som sit personlige Budget, naar det drejer sig om Fast-sættelse af de paagældendes Lønninger. Anderledes er det ikke med Landøkonomisk Driftsbureau. Det ændrer ikke Forholdet, at det her ikke er en privat Person, men et Bureau; det er dog Landbruget, det private Erhverv selv, der opretholder det og lader det lave Beregninger.

Dernæst er der egentlig ingen Beregninger over, hvad der faktisk er Landbrugets Produktionsomkostninger. Der er en Beregning over Stigningen eller den paastaaede Stigning i Produktionsomkostninger fra i Fjor til i Aar, men tilbage staar at bevise, at Grundlaget i Fjor var det rigtige; det fremgaar ikke af denne Opstilling, og Ministeren har ikke ført noget Bevis herfor i sin Forelæggelsestale.

Der er en Række Enkeltheder i denne Opstilling; jeg skal naturligvis ikke tage dem alle sammen. Der er noget, der hedder Folkehold, og Omkostningerne hertil er angiveligt steget fra 278 til 323 pr. ha. Nu fremgaar det imidlertid af Oversigter i Statistiske Efterretninger — jeg kan saaledes henvise til Statistiske Efterretninger Nr. 18 fra 3. Maj 1946 —, at Arbejdskraften i Løbet af Aaret forud for den 23. Marts 1946 er formindsket med 12—15 000 faste og løse